Tygodnik Powiatowy na powiat lubliniecki

Nr. 44. **Lubliniec,** dnia 9. listopada **Rok 1935**

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 72)

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z dnia 2 października 1935 r.
o odznakach i mundurach.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Ustanawianie i używanie odznak lub mundurów wymaga pozwolenia władzy.

(2) Pozwolenie może być wydane tylko organizacji prawnie istniejącej.

(3) Pozwolenie może określać warunki ustanowienia i używania odznaki lub munduru.

(4) Władza cofnie pozwolenie, jeżeli uzna, że wymaga tego bezpieczeństwo, spokój lub porządek publiczny.

Art. 2. (1) Pozwolenia nie wymaga ustanawianie i używanie odznak oraz mundurów:

1) przez prywatne zakłady gospodarcze i ich pracowników w celach, związanych z ich działalnością:

2) w gospodarstwie domowem;

3) przez doraźne przedsięwzięcia rozrywkowe.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia zwalniać od obowiązku uzyskania pozwolenia inne jeszcze organizacje.

Art. 3. (1) Na używanie odznak lub mundurów zagranicznych władza może wydawać pozwolenia indywidualne.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia zwalniać od obowiązku uzyskiwania pozwolenia (ust. (1)) poszczególne kategorje osób.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych władny jest zakazać używania określonego munduru i odznaki, choćby ustanowienie ich i używanie nie wymagało pozwolenia, jeżeli uzna, że wymagają tego względy bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego.

Art. 5. Nie wolno:

1) osobom do tego nieuprawnionym używać odznak i mundurów, ustalonych dla określonej kategorji osób lub określonej instytucji, w drodze przepisu, zarządzenia władzy państwowej lub samorządowej albo pozwolenia władzy;

2) wytwarzać, rozpowszechniać i używać odznak i mundurów, co do których wydany został zakaz, oraz odznak i mundurów organizacyj zawieszonych, rozwiązanych lub prawnie nieistniejących.

Art. 6. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom dekretu niniejszego lub rozporządzeń wydanych na jego podstawie, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa przewidzianego w art. 26 prawa o wykroczeniach, ulegnie w trybie administracyjnym karze grzywny do 1.000 zł lub aresztu do jednego miesiąca.

(2) Odznaki i mundury, wytworzone lub używane wbrew przepisowi ust. (1) lub art. 26 prawa o wykroczeniach, podlegają przepadkowi.

Art. 7. Odznak i mundurów, istniejących w chwili wejścia w życie dekretu niniejszego, nie wolno używać po dniu 31 grudnia 1935 r., jeżeli nie będzie uzyskane do tego czasu wymagane pozwolenie.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie w 14 dni po dniu ogłoszenia.

(2) Dekret niniejszy nie narusza przepisów szczególnych, normujących ustanowienie i używanie odznak i mundurów.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów: W. Sławek,

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 78)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 września 1935 r.

o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Na podstawie art. 11 ust. 1 p. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzane tylko w pomieszczeniach dobrze oświetlonych i dostatecznie obszernych. Stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1 : 8.

(2) O ile zakład posiada pracownię perukarską, pracownia ta powinna znajdować się w oddzielnem pomieszczeniu.

(3) Zakłady fryzjerskie i golarskie nie mogą być połączone z mieszkaniami, ani służyć do celów mieszkalnych, w szczególności do spania.

§ 2. (1) Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być stale utrzymywane w czystości i porządku oraz należycie przewietrzane. Zmiotki włosów należy niezwłocznie usuwać do specjalnych śmietniczek.

(2) Ściany pomieszczeń powinny być malowane na kolor jasny, a do wysokości co najmniej 2 m mieć powierzchnię gładką, łatwo zmywalną. Podłogi powinny być gładkie i bez szczelin, z materjału nieprzepuszczalnego.

§ 3. Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być zaopatrzone w dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562).

§ 4. Sprzęty w zakładach fryzjerskich i golarskich powinny mieć powierzchnię gładką. Sprzęty wyściełane powinny być całkowicie pokryte materjałem niewchłaniającym kurzu. Umieszczanie w zakładach tych portjer i dywanów jest niedopuszczalne.

§ 5. W zakładach fryzjerskich i golarskich powinny znajdować się:

a) umywalnia z wodą bieżącą,

b) przyrząd do wyjaławiania lub odkażania narzędzi,

c) dostateczny zapas czystej bielizny, w tem co najmniej 3 zmiany fartuchów lub kurtek dla personelu, oraz oddzielne schowki na czystą i brudną bieliznę,

d) kosze do śmieci i spluwaczki z wodą,

e) wycieraczki do obuwia,

f) umieszczony na widocznem miejscu egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz napisy: „Nie pluć na podłogę", „Nie wolno wprowadzać psów", „Uprasza się o wycieranie obuwia".

§ 6. (1) Narzędzia i przybory fryzjerskie i golarskie należy przed użyciem ich do obsłużenia klienta dokładnie oczyścić z tłuszczu i brudu oraz wyjałowić lub odkazić. Na żądanie klienta należy to uczynić w jego obecności. Usuwanie włosów z klienta, narzędzi i przyborów przez zdmuchiwanie jest wzbronione.

(2) Narzędzia metalowe wyjaławia się przez ogrzewanie w specjalnych sterylizatorach fryzjerskich lub przez wygotowanie w $2^0/_0$ rozczynie sody, bądź odkaża przez zanurzenie na 10 minut w 70^0 alkoholu lub $5^0/_0$ wodnym rozczynie karbolu, formaliny albo lizolu. Inne narzędzia i przybory odkaża się $5^0/_0$ rozczynem formaliny. Twarz klienta wolno zmywać wyłącznie z pomocą czystej serwetki.

(3) Wzbronione jest używanie przez pracowników zakładów już raz użytych wacików do pudrowania oraz trzymanie przez nich narzędzi i przyborów fryzjerskich i golarskich w kieszeniach. Używanie puszków do pudrowania jest wzbronione. Wata powinna być przechowywana w zamkniętych naczyniach szklanych lub metalowych.

§ 7. Przy obsługiwaniu klienta wolno używać wyłącznie bielizny czystej. Używanie w tym celu bielizny już raz użytej przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

§ 8. (1) Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich powinni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste białe fartuchy lub kurtki szczelnie zapięte na rękach i szyi oraz mieć krótko obcięte i czysto utrzymane paznogcie. Przed obsłużeniem klienta powinni myć dokładnie ręce.

(2) Ubrania pracowników powinny być przechowywane w oddzielnej szafie.

§ 9. W zakładach fryzjerskich i golarskich wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną. Aktualność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

§ 10. Jeżeli klient jest dotknięty widoczną chorobą skórną, może być obsłużony w zakładzie wyłącznie pod warunkiem użycia przy tem jego własnej bielizny, narzędzi i przyborów.

§ 11. Miejsca skaleczone przy goleniu lub strzyżeniu należy niezwłocznie zmyć spirytusem i przypalić azotanem srebra (lapisem) lub zajodynować.

§ 12. Włosy, przeznaczone do wyrobów perukarskich, należy przed przeróbką wyjałowić przez gotowanie w ciągu pół godziny w wodzie z szarem mydłem i sodą, przyczem na 20 litrów wody przypaść powinien 1 kg szarego mydła i 1 kg sody. Po wygotowaniu włosów należy je jeszcze wymyć w ciepłej wodzie z mydłem.

§ 13. (1) Każdy z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany szczegółowym oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

(2) Nadzór nad zakładami, wymienionemi w § 1, należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkiemi trudnościami lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 14. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 15. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 337).

Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski.

U C H W A Ł A
ŚLĄSKIEJ RADY WOJEWÓDZKIEJ

z dnia 7 października 1935 r.

w sprawie zmiany nazwy Śląskiego Zakładu dla Głuchoniemych i Ociemniałych w Lublińcu

Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu w dniu 7 października 1935 roku powzięła następującą uchwałę:

„Śląska Rada Wojewódzka uchwala zmienić nazwę Śląskiego Zakładu dla Głuchoniemych i Ociemniałych w Lublińcu na „Śląski Zakład dla Głuchoniemych w Lublińcu".

(—) Dr. Dworzański,
Kierownik Biura Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

Obwieszczenie!

Na podstawie art. 65—71 Rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. oraz § 314—338 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości, że wścieklizna w zagrodzie p. Rogowskiego Romana w Czarnym Lesie gm. Ligota-Woźnicka wygasła z dniem 31. X. 1935 r.

Lubliniec, dnia 2. listopada 1935 r.

STAROSTA

Dr. Olszewski.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Rolnictwa i Reform Roln.
Nr. R. W. 156/1/19.

STAN

zaraźliwych chorób zwierzęcych w Wojew. Śl.

w okresie od 1—15 października 1935 r.

Wścieklizna psów:

Pow. Bielsko — miejscow.: Zarzecze *, Czechowice 2, Wapienica *,
„ Lubliniec — Ligota Woźnicka 1,
razem: powiat. 2, miejscow. 4, zagród 2, (* obce psy).

Pomór świń:

„ Cieszyn — miejscow.: Ogrodzona 2 (2), Dzięgielów 1 (1),
„ Chorzów-Świętochłowice — Piekary Śl. 1 (1), Brzozowice-Kamień 1 (1),
razem: powiatów 2 (2), miejsc. 4 (4), zagród 5 (5).

Pomór świń powikłany zarazą świń:

Pow. Bielsko — miejscow.: Grodziec 1,
„ Cieszyn — Puńców 1, Hermanice 1,
„ Pszczyna — Golasowice 1 (1),
razem: powiatów 3 (1), miejscowości 4 (1) · zagród 4 (1).

Zaraza świń:

Pow. Chorzów-Świętochłowice — miejscowość: Brzozowice-Kamień 1 (1),
razem: powiatów 1 (1), miejscowości 1 (1) zagród 1 (1).

Różyca świń:

Pow. Bielsko — miejscowości: Stare Bielsko 1, Jasienica 1, Mikuszowice 1,
„ Cieszyn — Puńców 1, Goleszów 1 (1), Istebna 1 (1),
„ Chorzów-Świętochłowice — W. Hajduki 1 (1), Chorzów 1 (1),
„ Pszczyna — Pszczyna 1 (1), Kryry 1 (1), Lędziny 1 (1),
„ Rybnik — Wilcza Dolna 1 (1),
razem: powiatów 5 (2), miejscow. 12 (8), zagród 12 (8).

Cholera drobiu:

Pow. Chorzów-Swiętochłowice — miejscowośći: Ruda 1, Chorzów 1,
„ Tarnowskie Góry — Rybna 1,
razem: powiatów 2, miejscow. 3, zagród 3.

Za Wojewodę:

(—) B. Wójcicki,

Inspektor Weterynarji.

KOMUNIKATY

Przetarg Publiczny.

Dyrekcja Śląskiego Zakładu Psychjatrycznego w Lublińcu ogłasza publiczny przetarg na dostawę 150 ltr. mleka tylko rannego udoju dla tut. Zakładu na czas nieograniczony.

Ofertę w kopercie zamkniętej bez firmy, oznaczonej napisem „Oferta na dostawę mleka“ należy wnieść do Dyrekcji Zakładu najpóźniej do dnia 20. XI. 1935 r. do godziny 11,[30] gdzie nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć odpis dyplomu lub zaświadczenia na subskrybowaną Pożyczkę Narodową.

Pozatem warunki dostawy można się dowiedzieć w intendenturze Zakładu w godzinach od 11 — 12 przedpołudniem.

Zarządca: Augustyn.

Dyrektor: Dr. Cyran.